

Publicerad 2014-04-13 16:55 av Jag är fan större än Sartre

svårt att vara som andra på Tellus

Jag åker linbana över Kolmården och ramlar ur hytten när svärfar och jag börjar bråka om vindkraftens vara eller icke vara på Tellus gröna ängar.

Nu flyger jag genom luften, försöker fälla upp paraplyet för att inte gå en säker död till mötes, men tyvärr är det en solskensdag och då bär ingen omkring på ett paraply.

Vinden blåser i mitt hår och svärfar vevar med armarna långt där uppe, liknar en mongolid helikopter, samtidigt som jag snart är ett ynkligt minne på planeten.

Jävla gubbe, tänker jag och flaxar med armarna. Det är bara det att miljöpartisten som är kvar i skyn har tagit vinden och jag faller vidare.

Jag landar bland tigrar och lejon i Kolmårdens skog, säger hej och goddag, sen får jag stryk av en maskerad zebra som är ateist och på väg till en motdemonstration.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Jag är fan större än Sartre med Poeter.se id #47317 innehar upphovsrätten